

FORMULARUL 230

REDIRECȚIONAȚI 2% DIN VENITUL
DUMNEAVOASTRĂ CĂTRE PAROHIA
SFÂNTUL ILIE – HANUL COLȚEI

Puteți sprijini Parohia Sfântul Ilie -
Hanul Colței prin redirectionarea a
2% din venitul dumneavoastră
către aceasta. Sumele strânse vor fi
folosite la plata facturilor curente
și la susținerea financiară a
bisericii parohiale.

Instrucțiuni de completare

Se completează în două exemplare:

Punctul I: datele dumneavoastră de
identificare;

Punctul II: se lasă necompletat;

Punctul III, nr.1: se lasă necompletat;

Punctul III, nr.2: se lasă liber la *Sumă*;

Punctul IV: se completează după caz;

Semnătură: *Semnătură contribuabil*

Cele două exemplare se pot lăsa la
pangar.

PROGRAMUL LITURGIC

- **Luni: 18 martie**
18:00 – Canonul Sfântului Andrei Criteanul
- **Mărti: 19 martie**
18:00 – Canonul Sfântului Andrei Criteanul
- **Miercuri: 20 martie**
18:00 – Canonul Sfântului Andrei Criteanul
- **Joi: 21 martie**
18:00 – Canonul Sfântului Andrei Criteanul
- **Vineri: 22 martie**
18:00 – Vecernie
- **Sâmbătă: 23 martie**
08:30 – Sfânta Liturghie și Parastas
18:00 – Vecernie
- **Duminică: 24 martie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie:
*Duminica Ortodoxiei – prima Duminică din Postul
Mare, Sfântul Cuvios Zaharia*

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr.17 / 17 martie 2013 ♦

PR. SERAFIM ROSE

CUVÂNT LA PSALMUL 136

*La râul Babilonului, acolo am șezut
și am plâns, când ne-am adus
aminte de Sion.*

*În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat
harpele noastre.*

*La râul Babilonului, acolo am șezut
și am plâns, când ne-am adus
aminte de Sion.*

*În sălcii, în mijlocul lor, am atârnat
harpele noastre.*

*Că acolo cei ce ne-au robii pe noi
ne-au cerut nouă cântare, zicând:
"Cântați-ne nouă din cântările
Sionului!"*

*Cum să cântăm cântarea Domnului
în pământ străin?*

*De te voi uita, Ierusalime, uitată să
fie dreapta mea!*

*Să se lipească limba mea de
grumazul meu, de nu-mi voi aduce
aminte de tine, de nu voi pune*

Înainte Ierusalimul, ca început al bucuriei mele.

Adu-ți aminte, Doamne, de fiii lui Edom, în ziua dărmării Ierusalimului, când ziceau: "Stricați-l, stricați-l până la temeliiile lui!"

Fiiica Babilonului, ticăloasa! Fericit este cel ce-ți va răsplăti ție fapta ta pe care ai făcut-o nouă.

Fericit este cel ce va apuca și va lovi pruncii tăi de piatră."

Psalmul 136

În aceste cuvinte ale psalmului, noi, creștinii ortodocși, Noul Israel, ne aducem aminte că suntem în exil. Dacă pentru ortodocșii ruși, alungați din Sfânta Rusie, acest psalm are un înțeles special, pentru creștini, în general, psalmul semnifică faptul că suntem străini de această lume, că dorim întoarcerea la adevărata noastră casă, raiul. Pentru noi, Marele Post este un prilej de înstrăinare datorit de Mama noastră, Biserica, pentru a ne întări amintirea Sionului de care ne-am îndepărtat atât de mult. Ne merităm această înstrăinare, și, de altfel, avem nevoie de el datorită păcatelor noastre. Doar prin nevoința înstrăinării, pe care o realizăm prin rugăciune, post, pocăință, tocmai în această

perioadă, putem cugeta la Sionul nostru.

"De te voi uita, Ierusalime"

Slabi și uitători, deși suntem în mijlocul Postului Mare, totuși trăim ca și cum Ierusalimul nu ar fi existat pentru noi. Ne îndrăgostim de lume, Babilonul nostru; suntem seduși de frivolitățile „acestei lumi străine” și neglijăm slujbele și disciplina Bisericii care ne reamintesc de adevărata casă. Mai mult decât atât, ne iubim chiar răpitorii noștri – căci păcatele noastre ne țin captivi mai mult decât orice răpitor – și petrecem zilele postului în lene, deși ar trebui să ne pregătim pentru a întâlni răsăritul Soarelui Noului Ierusalim, Învierea Domnului Nostru Iisus Hristos.

Încă mai este timp; trebuie însă să ne amintim de adevărata noastră casă și să ne plângem păcatele care ne-au înstrăinat de casa noastră. Să punem la inimă cuvintele Sf. Ioan Scărarul: *«Înstrăinarea este îndepărtarea de toate, pentru ca gândul să fie făcut nedespărțit de Dumnezeu. Înstrăinarea este iubitoare și lucrătoare a plânsului celui fără de încetare»*. Înstrăinați de Rai, trebuie să devenim înstrăinați de lume, pentru a putea nădăjdui în întoarcerea noastră. Putem face aceasta dacă vom

petrece aceste zile în post, rugăciune, înstrăinare de lume, participarea la slujbele Bisericii, în lacrimi de pocăință, în pregătirea pentru plina de bucurie Sărbătoare de la finalul acestei perioade de înstrăinare; iar prin urmarea acestor lucruri în aceasta vale a plângerii, să ne pregătim pentru și mai marea Sărbătoare când Domnul nostru se va întoarce să Își ia credincioșii săi în Noul Ierusalim, din care nu va mai exista înstrăinare, căci este veșnic.

Cuvântul Pr. Serafim Rose la psalmul *La râul Babilonului* care se cânta în Postul Mare

PR. DUMITRU STĂNILOAIE

NOTA 329 LA ISAAC SIRUL

Încercările ce le aduce cuiva diavolul nu întrec puterea aceluia de a le răbda. Căci, dacă ar întrece această putere, omul n-ar avea nici o vină în cazul că nu le-ar putea răbda și depăși. Deci, cei ce cad nu pot da ca scuză că încercările sau ispitele au fost peste măsura puterii lor de a le înfrânge. Desigur, lucrurile se complică, dat fiind că

omul nu le biruie numai cu puterea sa, ci și cu puterea lui Dumnezeu. Dar puterea dată lui de Dumnezeu i se dă în așa fel, ca să nu facă de prisos efortul lui maxim sau să nu ceară un efort pe care omul nu l-ar putea face. Excepție fac minunile ce se fac în unele cazuri prin unii. Dar poate și în aceste cazuri puterea mai presus de fire dată unora e pe măsura credinței lor mai presus de fire. În general însă, hotarul dintre ordinea firii și cea mai presus de fire e foarte greu de trasat și e foarte mobil. În cei credincioși puterile mai presus de fire, pătrunzând în fire, ridică înseși puterile acesteia la diferite niveluri.

(Părintele Dumitru Stăniloae, nota 329 la Isaac Sirul, Cuvinte despre nevoință, în Filocalia IX, Editura Humanitas, București, 2008, p. 244)

Doamne, Iisuse Hristoase,
Fiul lui Dumnezeu,
miluiește-mă pe mine,
păcătosul!

